

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:

főutca, 328-ik szám alatt,

az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

Ide intéendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 „
Negyedévre	1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdij: minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

T. olvasóinkhoz!

Midőn az „Eperjesi Lapok“ szerkesztését elvállaltam, tettem azt az ismételt felhívásra azért, mert úgy gondolom, bármilyen állásban legyen is az ember, hazafias közművelődésünk érdekében megtenni mindazt, a mire képes, elengedhetlen kötelessége.

Ezzel egyszersmind elmondottam azt is, minek tartom én e helyöket betöltő vidéki lapokat. A közművelődés érdekének szolgáló organumoknak. S hogy ezen közművelődés azután hazafias szellemű, az már azután az illető lap jellemzésére szolgál. Én nem tartom érdemnek, de kötelességnek. A szellem, — a hazafias szellemben való működés, — abszolút kötelesség. Nem úgy a szellem nyilatkozatának alakja a nyelv, az relative kötelesség csak. Nem tenne szolgálatot a hazának, a ki csak azért nem akarna írni, és pedig hazafias szellemben írni, mert nem teheti azt magyar nyelven és inkább semmit sem írna, semhogy más, p. o. német vagy szláv nyelven írjon. Ha megteremtjük, bár idegen nyelven is a hazafias szellemet, még ott is utat tör magának a zengzetes magyar nyelv, a hol azelőtt csak vendégül esetleg — honolt.

T. olvasó közönségünk körében a hazafias szellem meg van s azért azt nem megteremteni, hanem ápolónak közönséget, s így eszközt adni kötelességünk. T. olvasó közönségünk nagyobb részében magyar, nemcsak szívében, hanem nyelvén nézve is, s azért az „Eperjesi Lapok“ nyelve is nagyobb részében magyar lesz. De vannak, kiknek még könnyebben megy, a mult időkben megszokott, anyanyelven, a német nyelven közönséget, s azért lapunk egy része, az ezekre való tekintetből ezentúl is német lesz.

Ezen nyilatkozattal tartoztam a t. olvasóknak az „Eperjesi Lapok“ nyelvén nézve.

Az „Eperjesi Lapok“ tartalma ugyanaz lesz, mint volt eddig. Némi csekély módosítást szenved csupán, a mennyiben a „Tárczát“ rendes rovattá tesszük, s csak a fontosabb, halaszthatlanabb közlemények által megkivánt esetekben és azok javára fogjuk, — ha t. i. kell, — megszorítani. Mert az a meggyőződés, hogy „misce utile dulci“ a hasznost a mulattatóval kell párosítanunk, a nélkül azonban, hogy a hasznosnak elsőbbségét ezáltal vitássá tennők.

Rendes rovataink lesznek tehát.

A vezércikk valamely a társadalmi életből vett eszme felett, vagy a társadalom felvirágoztatásában fáradozó valamely intézet, vagy a rendezett állami viszonyok folytán fenálló valamely erkölcsi testület életkörüiből merített igazság, tan felett. A közjólét előmozdítására nélkülözhetlenül szükséges teendő és azok mikéntjének, módjának, utjának, idejének stb. kimutatásánál foglalkozó felhívások. És ezekhez hasonlók.

Városi és megyei közügyek. És erre nagy súlyt fektetünk, mert egy vidéki lapnak főképen abban fekszik létjogosultsága, hogy az olvasókat legközelebről érdeklő és az ő körükből merített dolgokról szól.

Mindarra, a mit a lap mint a társas élet egyik organuma utján megbeszélünk, megvitátunk s megbírálnunk kell, nagy figyelmet fogunk fordítani, hogy így hasznára lehessünk éppen annak, a kinek támogatására leginkább számítunk, városunk és megyénk i. t. közönségének. Városi és megyei érdekeink méltányos és fontosságuknak megfelelő tért fognak elfoglalni. Alapos értesítések, minden oldalú figyelem utján kívánjuk e tekintetben városunk s a megye és így t. olvasóink érdekét szolgálani. S azért ezen rovataink egyike lesz legfőbb rovatainknak. Városi és megyei közleményeink egész azon határig fognak terjedni, mely határig azt t. előfizetőink érdeke kívánja meg.

A „Széchenyi-Kör“, mely a helyes irányban vezetve, mindinkább és inkább van hódításra hivatva művelt társas köreink terén, melyeknek már oly nagy részében egészen megszokott, kedves, majdnem mindennapi szükségletté vált! A társas műveltségnek és a társas műveltség adta élvezet-

nek terjesztésében és biztosításában fáradozó ezen igen diszes kör, figyelmünk egyik főfőtárgya lévén, annak, mint melynek különben is hivatalos közlönye lapunk, minden fontosabb életnyilatkozatát érdemleges tárgyalás tárgyává teendjük, őszintén és nyíltan elmondván városunk és vidékünk ezen ujkori, kedves szülőltje javát célzó nézetünket.

A már említett „Tárcza“ a mulattató, gyönyörködtető oktató, szórakoztató elemnek szolgálatában fog állani s alkalmilag költeményt, beszélt, elbeszélést, leírást s hasonlókat fog hozni, mindenkor főképen azon intencióval, hogy kedves olvasóinkat könnyed hangjával és modorával komoly olvasmányaitól megpihenni segítse. A mit ha elér, célját érte.

Levelezésünkben főképen megyei városaink és azok vidéke, tehát megyénk körébe fogunk szorítkozni, azonban, a mennyiben általános érdekű dolgokról szólnak, nyitva lesz lapunk a távolabb vidékről jövő soroknak is, annál is inkább, mert e lapok eddigi és ezentúl összekötöttései érdekes és sokszoros levelezésre nyújtanak kilátást. A levelezés a közönség óhaját, nézetei, észrevételei legközvetlenebb nyilvánulásának lesz feltartva. Magunk is a közönség hangja igyekezendünk lenni, de helyesnek tartjuk, ha a t. közönség közvetlen is szólhat — önmagához.

Lapunk a „Sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye is lévén, okvetlenül és szívesen fog foglalkozni a közgazdasági kérdésekkel s örömmel nyit tért minden e tekintetben való haladásunk előmozdítására irányzott törekvéseknek s állandóan figyelemmel kísérendi az e téren közelebb vagy távolabb kivívott eredményeket, hogy azok közlése által hasznára legyen a közönség gazdaságtal foglalkozó részének.

Mint a nevezett egyesület közlönye pedig mindenkor nyitva lesz ezen egyesület hivatalos és nem hivatalos közleményei előtt.

Egyik állandó, bár nem főrovatunk, az irodalomnak és művészetnek lesz száma. Ismertetések, újabb művek bemutatása, irodalmi és művészeti híreink hű közlése, az irodalom és művészet érdekében történő felszólalások s más effélék fogják képezni anyagát, még pedig azon szempontból, hogy t. olvasó közönségünk az irodalom s művészet legujabbkori s napjainkban lefolyó történetével, a mennyire tőlünk telik, folytonos szellemi összekötöttségben tartani segítsünk.

Közegészségi viszonyainkra is folytonos figyelemmel leszünk.

Alkalmi rovataink között felemlítjük a lap-, s néha-néha a politikai szemlést. Ezekre csak akkor térünk rá, mikor azok alkalmasok lesznek, vagy mulattató vagy tanulságos voltaknál fogva t. olvasó közönségünknek mulatságot szerezni, vagy használni.

Érdekes apróságok akarnak ezek lenni, csemegének azok számára, a kik az efféle „déli-gyümölcsöt“ (Budapest felől jönnek) szeretik.

Ilyen alkalmi, de az alkalmak mellett soha el nem maradó rovataink lesz az is, melyben az értesítések, leírások, elbeszélések fognak közöltetni, s melyben társas életünk egyes olyan eseményei: milyenek a bálók, az egyetek közgyűlései, ünnepelei, színi előadások stb. története, lefolyása lesz híven elmondandó.

Rendes kisebb rovataink lesz a: közlekedés, hogy hű képe feltüntetésével hasznára lehessünk minden rendű és rangú olvasóinknak és az üzleti tudósítások, főképen azok számára, a kiket a piaci árai érdekelnek. Nem gondoljuk ez utóbbit nélkülözhetni, mert már csak a hasznosság elve is megkivánja ezt a lapot, de megkivánja ezt főleg a vidékiek érdeke.

Végül vegyes hírek című állandó s egyik főrovatunkban főképen az előadás hitelességére és mikéntjére fogunk súlyt fektetni s inkább nem közölnünk valamit, semmint téves információ alapján közölnök azt, s inkább szárazon mondjuk el a tény, semmint cifrázó szellemduskodások által nagy dolgot fujunk fel a semmiből. Ez a Fama rovata, a Fámával szemben inkább repressív, semmint biztató eljárásra van szükség, mert különben mire a felkűlvárosból az alkűlvárosba ér a hír,

elefántta lesz a — ridiculus mus és nagy strázsza — egy porszem. Az elevenséget azonban e rovat főkéllékének tekintendjük.

Ezekben van szerencsém megismertetni a t. olvasóközönséggel a lap irányát, szellemét, leendő tartalmát. Hátra volna még, hogy magamról szóljak. Ezt azonban feleslegesnek tartom. A fentebbiekben mint szerkesztőt, magamat is bemutattam, mert hiszen a milyen a szerkesztő, olyan a lap s megfordítva. S azért csak annyit jegyzek meg, hogy tizenkét esztendeje foglalkozom az irodalommal s bár ez oldalról e lapok i. tisztelt olvasói előtt ismeretlen vagyok is, egészen ujoncz egy társadalmi hetilap szerkesztése terén sem vagyok.

Szívesen kérem, méltóztassanak ezen programot tudomásul venni, a lapot kegyesen pártolni s engemet szellemileg támogatni, szíves jóakaratomba zárni. Tisztelettel

Hörk József,

az „Eperjesi Lapok“ felelős szerkesztő e.

T. munkatársainkhoz!

Hogy én az „Eperjesi Lapok“ szerkesztését elvállaltam, annak megvallo, egyik főoka az is, miszerint tapasztaltam, hogy e lapok körül a munkatársak oly díszes koszoruja fűződött, melylyel bátran remélhetni a siker elérését.

Mert hiszen, ha végig tekintek azon igen tisztelt férfiak során, a kik részt vesznek már hosszabb idők óta, részint felkérésre az „Eperjesi Lapok“ szellemi támogatását, helyesebben szólva fentartását egyrészt eszközölni szívesek voltak, másrészt biztosítani kegyeskedtek, örömmel és büszkeséggel látom azok között megyénk és városunk nem egy notabilitását, részben országghírű fiát, a tudomány hű ápolóját, a közélet ismert tényezőit, egyházi és világi téren működő jeleseit. Örömmel látom azt is, hogy ezen általános tisztelt egyének, — a mint az nagy és alapos műveltségöknél fogva tőlök másként nem is várható, — azon határon belől mozogtak közleményeikkel, mely határon belől kell mozognia a vidéki sajtó termékeinek, hogy egyrészt a magok közönségének érdekeit híven és pontosan s mindenkor lelkiismeretesen szolgálják, másrészt kivívják az irodalom terén is az őket megillető tiszteletet minden méltányos bírótól, ítésztől. Azon alapos, hű s mindenkor az igazsághoz ragaszkodó, nyugodt előadás, mely az „Eperjesi Lapok“ igen tisztelt munkatársainak közleményein állandóan végigvonult és végigvonul, — valóban a legnagyobb biztosíték az iránt, hogy azt, a mit az „Eperjesi Lapok“ éppen ilyen kitűnő munkatársai és szakavatott s a lapok támogatását továbbra is kilátásba helyezte volt t. szerkesztők által, már is nem csekély mértékben kivívtak, állandóan kivívni s biztosítani sikerül, t. i. a fővárosi sajtó s minden méltányos bíró elismerését.

És tekintve azt, hogy valóban csakis a munkatársak segélyével reményem én e lapok felvirágzását eszközölhetni, halás köszönettel a már tanúsított nagylelkű támogatásért, mely tisztelettel arra kérem e lapok minden i. t. munkatársát, méltóztassanak a szokott buzgósággal és alaposággal, az elismert nemes intencióval és igazságszeretettel továbbra is szívesen támogatni — ezen mindnyájunk közös érdekét képviselő lapot s így az általok máris elért sikert továbbra is biztosítani s az „Eperjesi Lapok“-at a vidéki lapok sorában azon díszes helyen, melyet azok már is elfoglaltak, — megtartani.

Nem a szerkesztőn fordul a lapok sorsa, mert hiszen az egyes emberek ereje, még ha oly nagy volna is, csekély egy oly nagy feladat megoldására, a milyen egy bár vidéki, mégis nagy (és nagy főképen műveltségére nézve a mienk) közönség érdekeinek mindenoldalú szolgálata. Igen tisztelt munkatársaink jól tudják azt, hogy vannak nagy lapok is, melyeknek országvilághírű szerkesztői vannak, és a lapok mégis csak úgy „szerkesztődnek“, és ismét vannak, melyeknek szerkesztője nem olyan elismert irodalmi celebritás és a lapok virágzanak, általában elismert jeles közönségek. Ki-

tünő sereggel a gyengébb vezér is győzhet, míg ellenkezőleg a legjelesebb vezér is tehetetlen, ha a sereget nem lelkesíti azon öntudat, hogy a győzelem, a hazának való szolgálat és így a dicsőség biztosítása az ő feladata, mert hiszen az ő erejébe helyezte annak lehetőségét a „csaták ura”.

Haboztam az „Eperjesi Lapok” szerkesztője lenni, de a mint a munkatársokról értesültem, kételyeim megszűntek, s én bátran vállalkoztam a nehéz tiszt viselésére, mert hiszen annak könnyebbé tételét örömmel és bizton remélhetem, tekintve az „Eperjesi Lapok” köré sorakozott számos kitünő erőt.

Engedjék i. t. munkatársaink meggyőződőm, hogy ezen édes reményemben nem csalatkoztam. Ki is az „Eperjesi Lapok” felvirágoztatására irányuló kérelmem szíves meghallgatásáért esdve, hazafias üdvözlettel vagyok igaz tisztelőjök
Eperjes, 1881. jan. 1.

Hörk József,
az „Eperjesi Lapok” szerkesztője.

Eperjes, decz. 31.

Az eperjesi kereskedelmi testület a következő kérelmet intézte a kereskedelmi- és iparkamarához:

A hírlapok útján tudomásunkra jutott, miszerint a magy. kir. pénzügyminiszter ur Ó Nagyméltósága az országgyűlés asztalára egy törvényjavaslatot tett le, mely szerint a cukorra, kávéra s pótkávéra egy bizonyos, a városok lakosságától feltételezett fogyasztási adót szándékozik kivetni.

A megadóztatásnak ezen újabb módja felette sérelmes lévén, bátorkodunk e tárgyra vonatkozó észrevételeinket a következőkben összefoglalni:

1. A kávéra kivett vámadó, néhány év előtt 16 frtot tett; körülbelül két év előtt ezen adó aranyban számítva 24 frtra, mely oszt. ért. papírpénzben 29 frtnak felel meg, emeltetett föl; ha tehát ezen tulságos adó még új fogyasztási adóval fog szaporíthatni, akkor figyelembe véve különösen az általános elszegényedést és nyomort, az üzlet is természetesen csökkenni fog.

2. Az üzlet apadása különösen a határszéli megyékben lesz észrevehető. Sáros megye Gácsországgal határos lévén, már mostanáig is bőven és sajnosan tapasztaltuk, hogy a gácsországi házalók vidékünket olcsó, de rozsrummal s teával elárasztották, s ez által a kereskedéssel foglalkozóknak nyomatékos kárt okoztak. Az ausztriai tartományokban a fogyasztási adó nem tervezetvé, ezen gácsországi házalók megyénkbe cukrot és kávékat is fognak becsempészni, s minthogy módjukban álland. áruikat az itteni áraknál olcsóbb árak mellett eladhatni, az itteni kereskedőknél le-

jobb fogják szorítani a forgalmat, az azzal egybekötött különben is már csekély jövedelmet s az adózási képességet.

Hasonló helyzetben lesznek Zemplén, Ung, Bereg, Máramaros, Szepes, Liptó, Árva, Trencsén, Pozsony s egyéb határszéli oly megyék, a melyek Lengyel, Szilézia, Morva, Austria s mind azon országokkal határosak, a melyekben ezen új adó ismeretlen; így hogy bizvást mondhatni, miszerint az összes kereskedőknek egy harmada ezen új megadóztatási nem által érzékenyen fog sújtatni.

3. A kereskedőknek most érintett megkárosítása nemcsak specielis helyi, de kiválóan országos érdek lévén, e helyütt még különösen kiemeljük, hogy a hanyatlásnak indult belföldi cukor-ipar; az új adó által tökéletesen tönkretételek; az a cukor lényeges fogyasztását az eczet gyártása, a beczukrozott gyümölcs előállítására stb. idézte elő, s hogy ezen gyártmányok, úgy mint a pótkávé eddig kiviteli cikkek lévén, ezentúl, a mennyiben a fogyasztási adó által ok ott drágaságuknál fogva a monarchia egyéb tartományainak hasonló cikkekkel nem lesznek képesek a versenyt kiállani, az állam nagy kárával, csak a belföldi fogyasztásra fognak szorulni.

4. Az egyesekre s az egész országra háramlandó kárt s anyagi súlyedést szem előtt tartva, bátran kimondhatjuk, hogy az új adó-nem az országra nézve veszélyes, mert közvetíteni fogja a közelszegényedést, s mert másrészt az államnak nem fogja a várt finansziális hasznot hozni. Eltekintve ugyanis attól, hogy a belföldi forgalom apadni fog, a csempészkedésnek nyit ajtaja leend: ennek meggátolása vagy pedig annak korlátozása igénybe veendi a pénzügyörök szaporítását, s így feltéve, de meg nem engedve, miszerint az új adó a kereskedelemre káros befolyással nem bírna, a pénzügyörök szaporítása illusoriussá teendik az ezen adóból várt hasznot.

Az ellenörködő közegek szaporítása, az ellenörködési alapnak bővítése sok helyütt azt is fogja eredményezni, hogy azon falusi kiskereskedő, a ki évenként 20—25 kilo kávékat, s néhány süveg cukrot elad, csakhogy az ellenörködéssel gyakran összekapcsolt zaklatásoktól meneküljön, a cukor s kávéval való kereskedéssel teljesen felhagyand.

Rövid vázlatban előterjesztvén az új adónemre vonatkozó észrevételeinket s azon nézetünknek adván kifejezést, miszerint a fogyasztási adó országos pénzügyeinken mitsem

fog javítani, tisztelettel esedezünk a tek. kereskedelmi- és iparkamaránál, mint oly hatóságnál, a melynek nemes hivatásához tartozik az ipar s kereskedelem érdekeit óvni s előmozdítani:

miszerint jelen beadványunkat egész terjedelmében s esetleg a kamara nézeteivel bővítve s azokhoz képest átalakítva, a nagyméltósága m. kir. pénzügyi miniszteriumhoz fölterjeszteni méltóztatassék.

Eperjesen, 1880. november hó 27.

Az eperjesi kereskedelmi testület.

Eperjesi Széchenyi-Kör.

A Széchenyi-kör mult hó 27-én tartotta rendszeres évi közgyűlését, mely befejezését képezte főnállása első három évi cyclusának. A kör megnyugvással sőt büszkeséggel tekinthet vissza 32 hónapi működésére; az elnöki megnyitó beszédben felsorolt adatok fényesen tanúskodnak róla, hogy a kör életképes, a mit ígért, azt beváltotta, kitűzött céljától el nem tért, s hogy jövője elé szép várakozásokkal tekinthetünk. A magyar irodalom művelése és ismertetése lévén főfeladata, ennek megoldása végett szavallatokat és nagyszámú felolvasásokat rendezett, mely utóbbiaknak legnagyobb része kiválóbb irodalmi termékek népszerű megismertetésében állott; ismételve pályázatokat hirdetett, melyek legutólsója, a nagylelkű védnökünk Szent-Andrássy Lajos úr által följánlott 100 aranyas díjjal országszerte figyelmet költött s 18 pályamű beérkezését eredményezte eddig. A zeművészet megkedveltetése s művelésére nem kisebb hatással voltak gyakori, nagy látogatottságnak örvendő zeneestélyeink, a buzgó szakosztályi elnök: Dr. Mosászky Győző úr által létrehozott dalegylet és zenekar, mely tényezők által sok előre törekvő tehetség nyert buzdítást és utmutatást. A műkedvelői szinelőadások szintén nagy mérvben fejlesztették a kör működő tagjainak aesthetikai érzékét, s e mellett a nagy közönségnek élvezetet és sok jótékony intézménynek s célnak tetemes pénzadományt nyújtottak, egytelünknek e téren kifejtett sikeres buzgalma legfényesebb elismerését a városi hatóság azon elhatározásában találja, mely szerint új színházunk ünnepélyes megnyitására a Széchenyi-kör kéretett föl. Végre még az idegen nyelveket s irodalmakat is művelte az egytel néhány idegen nyelvű felolvasás s szavalt s látogatott idegen nyelvű társalgási órák megszervezése által.

Ezen tények, melyek mindenki előtt, ki a viszonyokat elfogulatlanul tudja és akarja megítélni, méltó elismerést szereztek körünknek, egyuttal bebizonyították azt is, hogy szervezetünk, mely annyi megtámadásnak volt kitéve, alapszabályainak ezen közgyűlés alkalmával foganatba vett módosítása nem is terjed ki a szervezetre s a célokra, csak némely a gyakorlat által szükségesnek bizonyított célszerűsítő s egyszerűsítő rendszabálynak szerez érvényt, s oly

TÁRCZA.

Mese egy vén emberről.

(Ujévi tárcza.)

A föld már régen elnyugodott. — Halotti fehér lepel fedi testét. — Csak a szél zokog felette keservesen, sír, rí és az ég hullatja könnyeit, de azok is mire leérnek a hideg földre, hópelyhekké fagnak a keserves zimankós időben s a szél elkapja őket s szikrákat hanyat velök, — hogy csikorog bele minden. — Ember, állat minden elvonult, elbújt, ez meleg bajlékába, az megszokott odujába; ki is járna ilyenkor künn, hacsak nem a sors üldöztötte, a szegény, az árva; de az is bár kemény kérget kell megtörnie, az emberi szívek részvétlenségének jégkérget, végre is akad helyre, hol magát, rongyaiban megvonhatja, legalább vele is egy élő lélekkel többen vannak a házban s azt is jól esik tudni olyan időben, melyben a félelem önkénytelen belopódzik még a bátor férfi szívébe is.

A falu már csendes. — Az utcán már nem látni járó-kelőt. — Ki is mozdulna? nem hallani hangot, nem hallani neszt. Még a házi állat is örül, hogy csendesen megvonulhatott gazdája lócsája alatt, vagy hogy nyugodtan kérődzhetik a jászolnál. Az est sötét fátýollal vonta be a határt, melyből csak a szerény házacskák ablakain csillog ki, mint megannyi földi csillag, a világosság, megüzüstölni a künn ragyogó havat. A fák fehér szegélyű barna ágain a varjak fészkelődnek, ők magok rekedtek csak künn s őket is háborgatja éjjeli nyugalomban a nyugtalan, izgága szél.

Egy helyütt az ablak világossága által teremtetett csillagok nagyobbak, mint a többi. Tárgasabb réseken néz ki a házból a fény, megtudandó mi történik ott.

A ház körvonalai úri lakot sejtetnek. Nyisunk be!

Egy magyar családot találunk ott, az asztal köré gyülekezve. Legelől ül az asztal fejénél a

nagyapa. Tisztes ősz haja, mely a házi-sapka alól is kikandikál s szürke szakállá elárulja, hogy biz már a hetvenedik év dere lepi szakállát. Görnyeteg alakja még ülőhelyzetében is elárulja az idő viszontagságait, az évek sora által megtört aggot.

Mellette balról fia ül. Deli alak, élettéljes arczzal, vonásainak határozottságán, arczkifejezésének nyíltságán meglátszik a becsületes munkában megedzett, férfias akarat nyoma. Olyan arczzal ül ott, mint a ki tudja, hogy ő már sokat, sok üdvöset, jót cselekedett, s hiszi, hogy még sokat fog tehetni.

Jobbról a ház lelke, őrangyala az anya ül, vonásain a csendes megedzés, az elpalástolhatlan öröm tükröződik vissza. Tagjait fáradtan eresztí meg, meglátszik rajta, hogy ma sokat dolgozott Gondteli homloká hol redőkre vonul, hol pedig kisimul, szóval látszik, hogy a test pihen, de a lélek ébren van. Oly jól esik a szemnek ezen igazán magyaros házi nő szép vonásait szemlélni; mintha különös meleg sugárzanék belőlök.

A mellette ülő szőke, aranyfürtű leányka fel is használja az alkalmat, mert valahányszor csak felemelheti szép égcsin-kék szeméit kötéséről, mindenkor rajta felejtí azokat az édes mama kedves vonásain. Ugy el-el andalog, el-el gondolkozik.

Az apa mellett ülő tízes szemű fiu azonban nyugtalan, rövidre nyírott fekete haját sokat borzogatja kezével, szempillái alól a fekete szemek tüzet szórnak, egész teste izeg-mozog, valami bántja, mert nyugtalanul fészeng. Rá-ra néz a kandelóban pattogó tűzre, a zárt ajtóra, de legtöbbit a hangosan ketyegő órára, s amint annak mutatóját olyan lassan látja mozogni, végre is meg nem állhatja tovább, megszólal: Nagyapa kérem! ma én sem megyek korán aludni, mert én is bevárom az éjfélt, nézze csak, messze van még, . . . meséljen kérem valamit!?

A nagyapa szeretettel néz reá, s mert éppen befejezte fiával folytatott beszédét, szép nyugodtan megszólal:

— De hát miről édes fiam?

— Nagyapa olyan sok szép mesét tud. Anyanyiszor elmulattat bennünket velök, mondjon most is egyet.

— Jó, jó édes fiam, de már ti mind tudjátok azokat, a miket én nektek mesélhettem, mert már többször elmondottam.

— Hát tessék valami újat, olyat a melyik mára való, mondani.

— No megállj, majd gondolok egyet.

Végig simítja homlokát, egy üdítő és frissítő korty bort iszik a gazdagon terített és még leszedetlen álló ünnepi asztalról, — bátorítól és erősítőül a nagy munkára, — valami újat mondani; hiszen nála már minden régi, régi ő maga is s a mije van, azt már oly sokszor meg-meg mutogatta unokáinak, hogy már azok is mind ismerik azt. De hallga, az öreg ur hirtelen mozdulatot tesz, mint kinek valami megvillan agyában s tisztes arcza kiderül s mosolygóvá lesz s szép nyugodtan megszólal.

— Jól van fiam, hát mesélek, csak azután hallgasd figyelmesen, igaz lesz ám ez a mese.

. . . Volt egy ember nagyon, nagyon öreg és sok fia volt. De nem volt bennök öröme. Az egyik elment az emberek közzé és összevesztette őket, úgy hogy azok egymásra megharagudtak s háborút kezdtek és a háboruban sok-sok ártatlan ember hullott el. Sok anyának egyetlen fia, sok szülőnek összes reménye s azonfelül a mező aratatlan, a rét kaszálatlan; sok-sok csonka, koldus, nyomorék, drágaság és nyomor került ki. És az öreg ember megharagudott erre a fiára és elkergette.

A második az meg ismét oktalan volt, sokat játszott a tűzzel s oly ügyetlenül, hogy igen-igen sok falu, város leégett és a szegény embereknek nem volt hová fejüket lehajtani, nem volt mit öröltetni a malomban, mert a vetés is mind asztagokban égett oda, és anynyi anynyi sok éhes koldus járt az országban, hogy a szegény ország

Folytatás a mellékleten.

Arverési hirdetés.

Alólt főtiszttség részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a m. kir. közalapítványhoz tartozó, Sáros megyében fekvő Pusztaszent-Dubravai 342¹²²/₁₂₀₀ hold földbirtok a hozzátartozó gazdasági épületekkel együtt 1881. évi április 1-től 1890. évi szeptember 30-ig tartó bér időre, 1881. évi január hó 13-án délelőtt 9 órakor a mislyei főtisztzi irodában zártajánlatokkal egybekötött nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Bérleni szándékozik a felhivatottak, miszerint írásbeli zárt ajánlataikat, melyek 50 kros bélyeggel és 342 frt bántépénzzel látandók el — az árverés megkezdéseig, tehát 1881. évi január hó 13-ik napjának reggeli 9 órájáig a főtisztzi irodába adják be. A zárt ajánlatokban világosan kiteendő, hogy bérleni szándékozik a feltételeket, melyek a főtisztzi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők, ismeri és azokat elfogadja, a feltételektől eltérő, vagy a fentebb mondott határidőn túl érkező ajánlatok el nem fogadtnak.

Bérlők, kik az uradalommal perben állanak, vagy hátralékban vannak, ugyszintén községek, mint ilyenek nem versenyezhetnek. Alsó-Mislyén, 1880. decz. 17.

Kir. közalap. ker. főtiszttség.

Zipser Karpathenvereins-Mitglieder und Touristen!

„KARPATHEN-POST“

erschient vom 1. Januar wöchentlich 2-mal, jeden **Donnerstag** 8 Seiten und jeden **Sonntag** illustriert 12 Seiten stark.

Pränumerationspreis:
 1/4-jährig 1 fl. 50 fr., 1/2-jährig 3 fl., ganzjährig 5 fl. 50 fr.
 Die **Donnerstag-Ausgabe** allein:
 1/4-jährig 1 fl., 1/2-jährig 2 fl., ganzjährig 4 fl.
 Die **illustrierte Sonntags-Auflage** allein:
 1/2-jährig 1 fl. 50 fr., ganzjährig 3 fl.

Administration der „Karpathen-Post“ in Késmark.

EPILEPSIE Fallsucht, Krämpfe, auch die hartnäckigsten Fälle, heile ich in kürzester Frist nach einer mir allein eigenen und stets erfolgreichen Methode auch brieflich. Spezialarzt **Dr. Helmsen** in Berlin N. W., Louisen-Strasse 32. Schon Hunderte geheilt. 460 13-24

Füzlet és közp. iroda: IV. váci-utca 18. „Peking városához.“
 F i c k o k:
 IV. kerület, kigyó-tér. VII. ker. király-utca 17. szám.
 „A theaóvénnyhez.“ „Moszkva városához.“

DIETRICH és GOTTSCHLIG

oszt. cs. kir. és magyar kir. udvari thea- és rum-kereskedésük Budapesten, ajánl a téli évadra thea-felszerelt raktárából közvetlenül importált

Chinai théat

Congo, legfinomabb	frttól	frtig.
Souchong	fél kilója	2.— 3.—
Orosz családi thea	„	3.— 4.—
Fekete orosz karaván thea	„	6.— 12.—
Fekete karaván virágos thea	„	5.— 6.—
Pecco virágos thea legfinomabb	„	4.— 6.—
Orosz karaván virágos thea	„	6.50 12.—
Ulvari thea-vegýték	„	12.—
Victoria thea-vegýték	„	8.—
Király thea-vegýték	„	6.—
Moszkvai thea-vegýték	„	5.—
Császár thea-vegýték	„	4.—
Mandarin thea-vegýték	„	3.—

Jamaica-Rum

1 sz. nagy üveg barna (fél pint)	frt kr.
1 „ közép „ „ (1 meszely)	2 20
1 „ kis „ „ (fél pint)	1 10
2 „ nagy „ „ (fél meszely)	— 56
2 „ közép „ „ (1 meszely)	1 50
2 „ kis „ „ (fél meszely)	— 75
3 „ nagy „ „ (fél pint)	— 40
3 „ közép „ „ (1 meszely)	1 20
3 „ kis „ „ (fél meszely)	— 60
4 „ nagy „ „ (1 pint)	— 30
4 „ közép „ „ (1 pint)	1 50
4 „ kis „ „ (1 pint)	1 20

Braziliai-Rum

1 nagy butélia üveggestül (1 pint)	1 frt — kr.
1 kis „ „ (fél pint)	— 55 kr.

Kereskedésnek megfelelő engedély. Mindennemű külföldi likörök, pezsgők, sherry, franciaia borok, csokoládé, ang. theaütemény, minden alaku és nagyságu thea-és-édények. A legsekélyebb próbarendelések is pontosan teljesítettek. Kereskedőknek megfelelő engedély. 10-10

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, miszerint helyben, Klein Ignác úr házában, (a városháza mellett) mint

orvos és fogász

működésemet megkezdtem.

Dr. Weisz Jakab,
 az összes orvos-tudományok tudora és fogász.

Gefertigter beehre mich hiemit dem P. I. Publikum die ergebnste Anzeige zu machen, daß ich mich hierorts in Klein'schen Hause (neben dem Rathhause) als

praktischer Arzt u. Dentist

etabliert habe. Der gesammten Zeitkunde

Dr. Jakob Weisz,
 Zahnarzt.

525 2-3

Arverési hirdetés.

Nagy-Sáros község bor- és husfogyasztási adó beszedési joga az 1881. évre bérbe adandó.

Az árverés a helybeli kir. pénzügyőri biztosság irodájában: kassai ut 48. házszám alatt az 1881. évi január hó 10-én délelőtti 11 órakor meg fog tartatni.

Bővebb felvilágosítás ezen biztosságnál a rendes hivatalos órákban megszerezhető. Eperjesen, 1880. december 30.

M. kir. pénzügyőri biztosság:

Kintis Károly,
 kir. pü. biztos.

Anzeige.

Ergebenst Gefertigter beehre mich dem P. I. Publikum die ergebnste Anzeige zu machen, daß ich mein reichhaltiges

Damen-Confections-Lager,

bestehend aus: **Damenröcke, Umhüllen, fertige Kleider,** tief unter den Fabrikpreisen ausverkaufe.

Gleichzeitig erlaube mir mein größtes

Herrenmodewaaren-Lager

dem P. I. Publikum bestens zu empfehlen, wo zu **Weihnachts- u. Neujahrs-geschenke** geeignete Artikel in riesiger Auswahl am Lager sind.

521 3-3 **Lichtmann Lipót,**
 Eperjes.

Kieler Sproten

goldgelb geräuchert, sehr deliaat, per Kiste à ca. 2 1/2 Kilo ca. 240 Stück enth. fl. 1.15, 2 Kisten fl. 1.75, franco (portofrei) nach jedem Orte Oesterreich-Ungarns gegen Postnachnahme. 2

A. L. Mohr, Ottenfen bei Hamburg.

SPITZWEGERICHERICH-Brust-Bonbons

zur Heilung von Lungen- und Brustleiden, Husten, Reuchhusten, Heiserheit und Vocal-Verstärkung. Sie unbeschädigt die Natur zum Heile und Heile der leidenden Menschheit beibringt, nicht das bis heute unauferkante Geheimnis in sich, der entzündeten Schleimhaut des Kehlkopfes und des Luftröhrensystems eben so schnell als wirksam Vinderung zu geben und dadurch die Heilung der betreffenden erkrankten Organe möglich zu machen. Da wir bei unserem Fabrikate für reine Mischung von Zucker und Speisegeruch garantiren, bitten wir um beiondere Beachtung unserer überall registrierten Schutzmarke und Unterschrift am Carton, da nur dann das Heile edt ist.

Victor Schmidt & Söhne,
 k. k. landesbefugte Fabrikanten, Wien, Wieden, Allee-gasse 48.
 Depots in Eperjes: bei den Apothekern Herren Julius Szépy, J. Krivosz u. Carl Schmidt, in Kaschau: C. Wandratschke Apoth., A. Korelko Apoth., Ludwig Hegebus Apotheker, Georgenberg: Johann Gréb, Reuttschau: Samuel Honthly, E.-M.-Ujhely: J. Deutsch's Nachfolger, Liptó-St.-Mittos: Dr. M. Trnoky, Miskolc: Kálmán Ujhász, Schenau: Jof. Szantay, Munkács: L. Gottlieb.

nen, ohne zum Ziele zu gelangen. In unserer Zeit aber, wo alle Classen des gesellschaftlichen Lebens vom Fortschritt ergriffen sind, ist es nöthig, daß nicht nur die Kaufmannsstand, sondern daß Jedermann über die Verhältnisse seines Vermögens und über die Verhältnisse seiner Verpflichtungen gegen Andere stets im Klaren sei. Die Buchhaltung also populär zu machen, hat Herr Carl Krenner in Budapest sich zur Aufgabe gemacht, dessen Werk unsere Aufmerksamkeit besonders auf sich lenkte. Der Verfasser, pensionirter Bantbeamter und ständige beideter Handlungsbücher-Revisor der königl. Gerichtshöfe in Budapest schreibt in seinem Werke „Das Ganze der kaufmännischen Buchführung“ seine praktische Erfahrung nieder, die er seit fünfundsünfzig Jahren auf dieser Laufbahn gesammelt hat, und in einem wirklich populären und leichtfaßlichen Style.

Vierzehnmal verheirathet. Aus Amerika wird ein Fall von Vielmannerei gemeldet, der wohl einzig in seiner Art dastehen dürfte. Eine Deutsche, Namens Theresie Niemischneider (das ist der Name ihres dritten Gatten) ist die Heldin dieser Erzählung. Dieselbe ist erst 29 Jahre alt und war schon in Deutschland an einen gewissen Carl Tempel verheirathet, welchem sie nach Amerika durchging. Dort soll sie sich nach den bisherigen Enthüllungen, vierzehnmal wieder verheirathet haben, ohne es nur ein einzigemal für nöthig zu erachten, die Bande, welche sie an ihre verschiedenen Männer fesselten, vorher zu lösen. Der Newyorker Gerichtshof beidhäftigt sich gegenwärtig noch mit dieser hoffnungsvollen Dame.

Unglück im Glück. Den zweiten Treffer der ungarischen Prämienlose per 12.000 fl. gewann A. W., ein armer Fuhrmann in Neuhäusel; das Los war eine Morgengabe seiner Gattin, welche es noch als Mädchen aus ihren erparten Groschen gekauft hatte. Im Anfang war das junge Ehepaar außer sich vor Freude, doch kam später mit dem Gelde auch die Zwietracht in das Haus. Die Frau will sich von ihrem Manne scheiden, denn — meint sie — das Geld gehöre ihr und mit so viel Geld könne sie auch einen „Herrn“ zum Manne kriegen.

Fruchtpreise vom 31. Dezember 1880.

Roggen per 100 Kilogr.	fl.	10.—	10.50
Weizen „ 100 „	„	11.—	11.50
Gerste „ 100 „	„	7.—	8.25
Dafet „ 100 „	„	4.50	5.25
Mais „ 100 „	„	6.25	7.—
Erbsen „ 100 „	„	10.—	11.—
Linsen „ 100 „	„	13.—	16.—
Bisolen „ 100 „	„	8.—	9.—
Erdäpfel „ 100 „	„	1.50	2.—

A vasuti vonatok menet- és érkezési ideje.

Eperjesen, f. évi október 15-től kezdve.

Eperjes—Oderberg.			
Eperjesről ind.	8 óra 01 p. reg.	Oderbergbe érk.	4 óra 49 p. másn. reg.
Oderbergéről „	5 „ 45 „ „	Eperjesre „	9 „ 56 „ „
Eperjes—Budapest.			
Eperjesről ind.	8 óra 01 p. reg.	Budapestre érk.	7 óra 58 p. estve.
Budapestről „	9 „ 08 „ „	Eperjesre „	7 „ 53 „ reg.
„ „ „	10 „ 50 „ „	Eperjesre „	9 „ 56 „ „
„ „ „	7 „ 34 „ reg.	„ „	8 „ 22 „ estve.
Eperjes—Tarnow.			
Eperjesről ind.	8 óra 22 p. estv.	Tarnowra érk.	11 óra 40 p. délb.
Tarnowról „	1 „ 45 „ „	Eperjesre „	7 „ 03 „ reg.
Eperjes—Ujhely.			
Eperjesről ind.	11 óra 29 p. délb.	Ujhelybe érk.	7 óra 17 p. estv.
Ujhelyről „	3 „ 24 „ „	Eperjesre „	9 „ 56 „ reg.
„ „ „	9 „ 06 „ reg.	„ „	3 „ 32 „ délb.
Eperjes—Kassa.			
Eperjesről ind.	4 óra 17 p. reggel.	Kassára érk.	6 óra 29 perc.
„ „ „	8 „ 01 „ „	„ „	9 „ 40 „
„ „ „	9 „ 08 „ „	„ „	10 „ 53 „
Kassáról „	7 „ 56 „ reggel.	Eperjesre „	9 „ 56 „
„ „ „	5 „ 52 „ estve.	„ „	8 „ 22 „

Az Eperjesről délbén 11 óra 29 perczkor induló gözomnibus Kassán csatlakozik az Ujhelybe estve 7 óra 17 perczkor érkező vonathoz s az Eperjesről délután 5 óra 59 perczkor induló pedig Aboson az Iglóra estve 11 óra 42 perczkor érkező vonathoz.

Az Eperjesen reggel 8 óra 14 perczkor megkezdkező gözomnibus a vonat elkésése esetét kivéve) a Budapestről estve 10 óra 50 perczkor induló utazókat, és az Eperjesre délután 3 óra 32 perczkor érkező pedig az Ujhelyből reggel 9 óra 6 perczkor induló utazókat veszi fel.

A gözomnibus-vonatok menetrende.

Kassa	ind.	Menetjegy	Menet-térti jegy
9.-a sz. órház fel- és lesz.	6.30 r. 1.50 d. u.	1.11 74 37	1.76 1.18 59
Szt.-István megállóhely	6.41 „ 2.01 „	„	„
3. sz. órház fel- és lesz.	7.08 „ 2.28 „	1.11 74 37	1.76 1.18 59
Abos	7.15 „ 2.37 „	58 38 19	91 61 30
Lemes megállóhely	7.24 „ 2.46 „	58 38 19	91 61 30
5.-a sz. órház fel- és lesz.	7.36 „ 2.58 „	„	„
Kende megállóhely	7.44 „ 3.06 „	35 23 12	55 36 18
Eperjes	8.14 „ 3.32 „	„	„
13.-a sz. órház fel- és lesz.	8.20 „ 3.38 „	„	„
Eperjes-Város	8.23 „ 3.41 „	„	„
17.-a sz. órház	8.36 „ 3.54 „	„	„
Nagy-Sáros	érk. 8.41 „ 3.59 „	30 20 11	48 32 17
Nagy-Sáros	ind. 10.33 d. e. 4.32 d. u.	„	„
17.-a sz. órház fel- és lesz.	4.32 „	10.38 „	4.37 „
Eperjes-Város	„	10.52 „	4.51 „
13.-a sz. órház	„	10.55 „	4.54 „
Eperjes	„	11.05 „	5.04 „
Kende megállóhely	„	11.29 „	5.59 „
Eperjes	„	11.47 „	6.17 este
5.-a sz. órház fel- és lesz.	„	11.55 „	6.25 „
Lemes megállóhely	„	12.07 délut.	6.37 „
Abos	„	12.20 „	6.52 „
9.-a sz. órház fel- és lesz.	„	12.25 „	6.57 „
Szt.-István megállóhely	„	12.40 „	7.12 „
3. sz. órház fel- és lesz.	„	12.52 „	7.24 „
Kassa	érk. 1.03 „	1.03 „	7.35 „

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyulet.
 Felelős szerkesztő: Hörk József.

2 Leeb'sche Violinen

aus dem vorigen Jahrhunderte, jezt durch den Wiener Hof-Instrumentenmacher Lemböck neugepust, sind preiswürdig zu verkaufen. — Nähere Auskunft ertheilt

Dr. Victor Mosánszky,
 Advocat in Eperjes.

Az Eperjesi bankegylet könyvnyomdája,

ajánlja magát mindennemű nyomtatványok izléses és jutányos kiállítására.

- Nyolczadrétű finom **fehér** levélpapír, boritékkal, diszes dobozban monogrammal . . . 50 krtól feljebb.
 Nyolczadrétű finom fehér **erős** levélpapír, boritékkal diszes dobozban monogrammal . . . 1 frtől feljebb.
 Nyolczadrétű finom **sima** levélpapír, boritékkal, diszes dobozban monogrammal . . . 1 frt 20 krtól feljebb.
 Nyolczadrétű finom **reczézett** levélpapír boritékkal, diszes dobozban monogrammal . . . 1 frt 30 krtól feljebb.
 Nyolczadrétű finom **szines** levélpapír, boritékkal, diszes dobozban monogrammal . . . 1 frt 50 krtól feljebb.
 Nyolczadrétű finom levélpapír, **sajtott vászon-utánzat**, diszes dobozban monogrammal . . . 1 frt 80 krtól feljebb.
 Nyolczadrétű finom **fa-allyomatú** levélpapír diszes dobozban, monogrammal . . . 2 frt 30 krtól feljebb.
 Nyolczadrétű finom **dombornyomatú** levélpapír diszes dobozban, állat- és virág-szindombornyomattal . . . 1 frt 50 krtól feljebb.

Ajánljuk továbbá a következő évad-nyomtatványokat mintaszerű izléses kiállításban.

- Névjegyek fehér sima brisztol-papíron 100-a 70 krtól feljebb.
 Névjegyek elefántcsont-papíron 100-a . . . 80 krtól feljebb.
 Névjegyek szines kartonon 100-a 1 frt 20 krtól feljebb.
 Névjegyek oxford-dessinű cartonon 100-a . . . 1 frt 20 krtól feljebb.
 Névjegyek vastag kartonon 100-a 1 frt 30 krtól feljebb.
 Névjegyek falapokon 100-a . . . 1 frt 50 krtól feljebb.

- Meghívók** levél alakban 100-a . . . 3 frt.
 Meghívók nyolczadrétű finom sima kartonon . . . 4 frt.
 Meghívók nagy névjegyalakban erős kartonon boritékkal 100-a . . . 2 frt.
 Meghívók, chromo-lythographiai, 50 drb, boritékkal együtt . . . 3 frttől feljebb.

- Tánczrendek** meghívókkal együtt, levélalakban 100-a . . . 3 frt.
 Tánczrendek, kettős nagy névjegyalakban, 100-a . . . 4 frt.
 Tánczrendek, chromo-lythographiai állatcsoportok, virágok és tájképekkel, igen diszesek, 100-a 5 frttől feljebb.

- Étlapok levélalakú szines vastag papíron 100-a . . . 3 frt.

- Étlapok, kettős névjegy-alakban 100-a . . . 4 frt.
 Étlapok nyolczadrétű kartonon 100-a . . . 5 frt.

- Tárcza-naptár**, kettős névjegyalakban chromo-lythographiai boritékkal . . . 30 kr.
 Fali-naptár, chromo-lythographiai étkező csoportokkal, rococo-stylben . . . 80 kr.

Kész nyomtatványok lelkészek számára.

- Házassági kivonatok, erős papíron koncza (50 drb) 60 kr.
 Keresztelési " " " " 60 kr.
 Halálozási " " " " 60 kr.

Ismételadónak megfelelő engedmény.

Kész nyomtatványok ügyvédek számára.

- Ügyvédi meghatalmazás simított erős papíron, koncza (50 drb) . . . 50 kr.
 Ugyanaz német nyelven, simított erős papíron, koncza (50 drb) . . . 50 kr.
 Ugyanaz tót nyelven erős simított papíron, koncza 50 drb 50 kr.
 Adós-levél, magyar, német és tót nyelven.

Ismételadónak megfelelő engedmény.

Nyomtatványok kereskedők számára.

- Levélfeljek kereskedők, ügyvédek, gazdászok és magánosok számára nyolczadrétű fehér, szines vagy vonalzott erős sima papíron 1000-re . . . 5 frttől feljebb.
 Ugyanaz negyedrébten . . . 7 frttől feljebb.
Levélbortékok czim, czég vagy névvel ellátva erősebb szürke vagy sárga papíron 1000-re . . . 3 frttől feljebb.
 Levélbortékok pénzküldeményekre, czim, czég vagy névvel ellátva, erős szürkés papíron 1000-re 3 frt 50 krtól feljebb.
 Körlevelek, szállítólevelek, értesítvények, kisérvények, üzleti könyvek, vörös kék és fekete vonalzáttal, árjegyzékek, czinkographiai czimnyomattal rajz vagy fénykép után, tisztán és izlésen készítettnek.

Nagy papírraktár.

- Mindennemű író-, levél-, diósgyöri-, okmány-, rajzoló-, szines- és csomagoló papírok.
 Mindenféle alakú, színű, magán-, kereskedelmi-, okmány-, pénz-, névjegy- és levélbortékok nagy választékban.

Jól berendezett könyvnyomda,

hol minden képzelhető nyomtatvány szabatos és izléses kiállításban a lehető legjutányosabb árakon eszközöltetik.
Hirdetések és előfizetések felvétele az „EPERJESI LAPOK“, Felső-Magyarország legelterjedtebb hetilapjára.
 Kitűnő betűanyag, czélszerű gépek és szakképzett munkásokkal (**tanoncok műintézetünkben nincsenek**) rendelkezvén, a papirgyárakkal pedig közvetlen összeköttetésben állván, a lehető legjutányosabb árak mellett szép munkákat készítünk; a legcsekélyebb megbízás ép oly mőgonddal eszközöltetik, mint a legnagyobb vállalat; kérjük tehát a t. közönséget, minket becses megbízásaikkal minél gyakrabban szerencséltetni.

Az eperjesi bankegylet könyvnyomdája

kiadó-hivatal és papírraktár, Eperjesen.

változásokat fejez ki formailag is, melyek gyakorlatilag már végbementek.

Az összes tisztségeknek új választás általi betöltése alkalmat nyújtott a közgyűlésnek eddigi tisztviselői iránti őszinte elismerését ünnepelesen kifejezni; meg is maradtak legtöbbször a régiiek közül, nevezetesebb változás csak itt-ott fordult elő; így az eddigi titkár, Berzeviczy Albert elfoglaltsága miatt ezen, legtöbb teendővel járó tisztségről leköszönvén, a magyar irodalmi szakválasztmány elnökletét vette át, s helyébe közakarattal Kyss Géza választott titkárrá; eddigi buzgó háznagyunk, Lasztókay László e tisztségtől szintén visszavonult, de megmaradt a magyar irod. szakválasztmány tagja s beválasztott a színészeti szakválasztmányba is; háznagy pedig egyhangú választás útján Szmoligovics Szilárd lón. Egyébiránt ide iktatjuk az összes választások eredményét:

Elnök: Berzeviczy Tivadar, titkár: Kyss Géza, pénztárnok: Dessewffy Lajos, háznagy: Szmoligovics Szilárd, ügyész: Dr. Mosászky Győző, jegyző: Dr. Tahy Mihály, könyvtárnok: Ágoston Károly, könyvtárnoki segéd: Falusi Mátyás. A magyar irodalmi szakválasztmány elnöke: Dr. Berzeviczy Albert, jegyző: Dr. Füzy Béla, tagok: Dr. Horowitz Simon, Hörk József, Husz Armin, Irányi István, Kyss Géza, Lasztókay László, Rosenberg Samu, dr. Sebestyén Jenő; a zene-képzőművészeti szakválasztmány elnöke: Dr. Mosászky Győző, jegyző: Steinhübel Lajos, tagok: Hirschmann Ferencz, Janowitz Adolf, Majernik Kálmán, Piller József, Rihnavszky Nándor, Sass Rertalan, Tragor József, Villec Kamil; a színészeti szakválasztmány elnöke: Szabó Ede, jegyző: Teóross József, tagok: Dr. Glück Lipót, Joób Imre, dr. Krajzell Aurél, Kyss Géza, Lasztókay László, Reich Lajos, dr. Schmidt Gyula, Szmoligovics Szilárd; az idegen nyelvi és irod. szakválasztmány elnöke: Villec Kamil, jegyző: Ágoston Károly, tagok: Dr. Austerlitz Mayer, dr. Elsner Simon, Kirchmayer Gerő, Piller József, Podhorányi Nándor, dr. Propper Adolf, Reich Lajos és Sass Bertalan.

Az igazgató választmány tagjainak a közgyűlés által Péchy Zsigmond, Fuhrmann Andor, Vandrak András és Kubinyi Albert választottak meg.

A közgyűlés azon meggyőződéssel oszlott fel, hogy e választások által a kör további sikeres működésének szilárd biztosítékát nyerte meg.

A Széchenyi-kör zene- és képzőművészeti szakválasztmánya által f. 1880. évi december hó 23-ikán rendezett házi zeneestély műsorozata, miután e zeneestély Beethoven nagy zenemestereink születésnapjának havába esett, kizárólag e klasszikus művész zenekölteményeiből volt összeállítva.

1-ször. Jött előadásra a „Prometheus“ nyitány négy kézre, melyben Altmann Setti urhölgy, a ki eddig is már nemcsak soló-játékával, de mint énekes-kísérő is kitüntette magát, ez új irányban is fényesen kimutatta, hogy a zongorán a darabhoz és a körülményekhez képest helyes felfogással tud alkalmazkodni. E darabnál volt alkalmunk annak nagy technikai képességéről is meggyőződnünk, úgyhogy Altmann Setti urhölgy városunk legkiválóbb tehetségeihez méltán sorakozhatik. Windt

alig bírta a sok istenadttá eltartani. És az öreg ember ezen fiára is megharagudott és elkergette.

A harmadik ismét oktan volt, elment oda, a hol a Tisza gátjai vannak és addig babrált azokon, míg az egyik deszkát kiszakította és — a víz neki eredt — és rohammal futott, egy szép, egy derék magyar városnak, és azt úgy előntötte, hogy abból alig-alig látszott ki néhány kémény és sok-sok ember, gyermek, kis fiu és kis leány befűt játszó társaikkal a kis kutyákkal és macskákkal együtt és több mint hetvenezer embert öntött ki az ár. És az öreg ember erre is megharagudott, ezt is elkergette.

Végül azt gondolta mindenki, hogy utolsó fia közül a negyedik, az lesz talán jó, az fog talán segíteni a szegény testvéreire által sokat szenvedett embereken. De az sem volt jobb a deákné vásznánál. Az is ügyetlen volt, folytonosan úgy fordult, hogy mindig elfogta a napot a vetéstől és mint egy garaboncás diák a hátán hordta az esőt, úgy hogy a mi szép vetés volt, a mi reményt nyújtott azoknak a szegény üldözött magyar gazdáknak, azt mind tönkre tette, pocskká tette s oly drágaság keletkezett ebben a mi gazdag hazánkban is, hogy képzeld fiam, az emberek kívándoroltak innen és elmentek Amerikába.

A gyermek mind nyugtalanabb lón, valami bántotta, úgy látszott valamit kérdezni akar s azért tehát az öreg ur is siettetni igyekezett a mesét, — vége felé tartott — s így szólt.

Látom, hogy már te is szólani akarsz, s azért nem említem föl annak az öreg embernek vénebb fiait, azt sem, a ki a Svábhegyről szegény Budára ráeresztette a vizet, úgy, hogy össze-vissza szaggatta ezt a mi régi szép városunkat és csak röviden említem meg, hogy az az öreg ember a legifjabb fiával már-már kezdett kibékülni, bár az sem volt valami fain ember, mert sokban megcsalta a szegény embereket, de már azok az ilyesmit annyira megszokták szegények, hogy fel sem tűnt nekik és már-már a panaszkodást is megunták, mert hiszen sokszor, majdnem mindig

Arthur kísérete, különösen tekintettel annak fiatal korára, szintén dicséretet érdemel.

2-szor. Ezután következett Beethoven híres és Vieuxtemps nehéz cadenziával megtelt koncert-darabja (Opus 61.), melynek nehézségeivel csakis egy hegedűművész képes megbirkózni; Hazslinszky Gusztáv ur, a ki eddig kedves és kedélyreható játékaival a közönség szívét bírta megnyerni, Beethoven e nehéz kivitelű darabjával a közönségben bámulatot is volt képes gerjeszteni.

Ez alkalommal nem mulaszthatjuk el kimemelni, hogy Hazslinszky Gusztáv ur kitűnő játéka dacára is, azon kevés közreműködők egyike, a ki a választmány felkérésének eddig mindig szívesen és a legnagyobb készséggel engedett, mert a mint egyrészt ezért a legmelegebb elismerést és köszönetünket kell nyilvánítanunk, úgy másrészt nem hagyhatjuk érintetlen azon kiméletlenséget a választmány tagjai, különösen pedig annak elnöke irányában, mely szerint némelyek tekintetbe nem véve annak kimért idejét, de tekintetbe azt sem véve, hogy a kör tisztviselői csakis áldozatkészségből ingyen töltik be tisztséget, sok teketóriával, az elnöki személyes felkérés és sok más föltételek kikötésével nehezítik az eljárást és elkedvetlenítik a legjobb akaratot is.

Krajzell Aranka urhölgy jól töltötte be a zongorakíséret nehéz szerepét, mert a zongoraszó feladatát eltalálva, a hegedű merész és a laikusra fásasztó játéka mellett, a kellemes hangzatu kísérettel, a hallgatóság megfeszített figyelmét folyton ébren tartotta.

3-szor. Harmadiknak föllépett Kuzmik Margit urhölgy, azon kedves és közszeretben részesező alak, kinek győzelméről már előre is biztosítva volt a közönség. Kuzmik Margit urhölgy, Beethoven D-moll sonátját mély érzéssel felfogva, a halhatatlan zeneszerző gondolatait a multból, hatással varázsolta vissza a jelenbe.

4-szer. Befejezésül adatott a C-moll triónak utolsó része Munk Kornélia urhölgy zongorajátéka mellett Jannovitz Adolf ur hegedűjén és Landa Ottmar ur gordonkáján.

Munk urhölgy és Jannovitz Adolf ur, két oly készséggel közreműködő jeles erő, hogy azok iránti elismerését a zeneszakválasztmány alig képes leírni. Mindketten gyakran, de szívesen és mindig szívesebben látott két alak, a kik érzékeny és hatásos játékkal már oly sok babért arattak, hogy nem találunk többé szót a kiérdemelt dicséretre, ha csak ismétlésekbe nem akarunk esni.

Elég legyen tehát csak annyit megjegyezni, hogy a Trio nagy biztonsággal és összevágó harmoniával adatott elő. E darabban egy új erőt mutattunk be a közönségnek, t. i. Landa Ottmar urat, a kinek biztos, kifejezésteljes és ügyes játékát a kör rendelkezésére álló rossz és gyenge hangu gordonka sajnálatunkra eltompította, de nagyrészt teljesen elnémította.

Végül nem hagyhatjuk megrovatlanul azon egy-két hallgató vagy jobban mondva nem hallgatónak a játékközbeni hangos beszélgetését, mert az ily érzéketlenség a zene, és kiméletlenség az önzetlenül közreműködők irányában, a zeneestélyek létét támadja meg, mivel azon áldozatkész zeneértők, kik csak szívességből a közérdekben közreműködni készek, ily körülmények közt egy-két zeneérzék-

nagy okuk volt reá, annak az öreg embernek gonosz fiai miatt; mikor végre ez a legfiatalabb is óriási oktondiságot követett el, sok puskaport vitt le a földbe s azt ott meggyújtotta s az ott olyan erősen puffogott, hogy a föld is rengett bele s a szegény horvát testvérek legszebb városa rommá dőlt.

De már ekkor a kis fiu nem állhatta tovább a kíváncsiságot, már kifurta volna az oldalát a szó, a kérdés. Hozzá meg az óramutató is nagyon előre szaladt, már-már tizenkettőt akart mutatni. Csak egy negyedik a hiza s a kis fiu egész türelmetlen, kedvetlen kérde:

— De hát édes nagyapa ki az a vén ember, a kinek a fiai kivált a legifjabbak olyan roszak voltak a szegény emberekhez, és a szegény magyarokat is olyan sokszor és olyan nagyon kirozták?

Az öreg ur közben elkomolyodott volt, nem csoda, hiszen nem valami különösen kellemes mesélt, de most látva a gyermek indignációját, szelid mosoly ült arcára s nagy vontatva akart csak szólni s ingerkedve mondá: Ha megmondom sem fogod tudni.

— Dehogyan nem, dehogyan nem!
— Biz az fiam az öreg Szylveszter, az szül olyan gonosz fiakat. És várj pár perczet, mindjárt is születik egy . . .

No, — no, — no —!
És az óra elkezd ütni! Egy . . . kettő . . . három . . . négy . . . és úgy tovább egész a tizenkettőig. És a fiu elkialtja magát:

— Új esztendő!
És az öreg ur megszólal:
— Szylveszter legifjabb fia!
— Oh édes nagyapa, kérjük meg az Istent, hogy ez jobb legyen a többinél!

— Kérjük meg! kérjük meg rebegik a többiek is mind! És összeszedik mind kezeiket és kéri az Istent, és kéri őt, és kéri . . . és kéri meg mi is; hogy adjon e hazának és minden hű fiának:

„Boldog újévet!“ H. J.

len és talán hivatlan egyén kiméletlen konverzációja által a többi közönség legnagyobb sajnálatára, visszariasztathatnának.

Reméljük és elvárjuk tehát, hogy jövőben egy a közönség, valamint az áldozatkészséggel közreműködők is ily figyelmetlenségtől megkímélve lesznek.

Az eperjesi társadalmi-egylet köréből.

A „Fekete sas“ épületében elhelyezett társadalmi-egylet f. é. december hó 26-án d. u. 3 órakor tartotta meg rendes évi közgyűlését, mely alkalommal a kör elnöke Kubinyi Albert úr rövid politikai és közgazdasági szemle után, melynek derült hangja és itt-ott élces megjegyzései tetszést arattak, megnyitó beszédét lelkes éljenzések között a trónörökös ő fensége és jegyese ő fensége éltetésével s az ő felségei a királyi pár iránti hódolat érzetével végezé és magát a közgyűlés jóindulatába ajánlá.

Ezek után elnök úr a kör belügyeit érdeklő jelentését felolvasván, felhívta a közgyűlést — a tárgyalandó kérdések — megbeszélésére és az azokban való határozathozatalra.

A gyűlésnek a tisztviselői választása lévén egyik főfőtárgya az alapszabályok s a gyakorlat szerint, legelől is a lepecsételt ivekre írott szavazatok szedettek be. — Majd a másik főfőtárgya a számadások kerültek szőnyegre, a midőn is Ghillány József úr a kör jegyzőjének, az 1880. évi számadások tárgyában tett jelentése olvastatott fel.

Ezen számadások megvizsgálására Kubinyi Aurél úr elnöke alatt, Herfurt J., Rosenberg H. és Farkas L. urak küldettek ki. E helyütt nem tartjuk érdektelennek felemlíteni, hogy a tagdíj 176 tag után 1074 frtot, a kártya 1033 frtot, a tekeasztal 550 frtot jövedelmezett. Összes bevétel 3769 frt, összes kiadás 3586 frt lévén, még pénztári készlet is mutatkozik.

A magyar újságokból 11, a németből szintén 11 rendeltetett meg, a mely alkalommal némi vita után az Ország-Világ képes lap megrendelése is elfogadtatott.

A jövő évi költségvetésre nézve a szükséglet 3953 frt 68 krban vétetett fel, a mult évben mutatkozó felvétel alapján. A felvétel szerint a jövő 1881. évre 296 frttal mulja felül a szükséglet a fedezetet, azonban tekintve a nagyobb összegekben felvett szükségletet, a deficit elenyészéséhez alapos remény van és így az évi tagdíjak felemelésének szüksége fenn nem forog.

A szavazatok eredményének összeállítása végett Dessewffy Lajos elnöke alatt, Lavotha Rezső, ifj. Dessewffy Pál, Urbán Gyula, Haupt Géza, Krivoss Gyula, Nádaskay Sándor és Reich Ignác urak kiküldetvén, az eredmény kihirdetése jövő vasárnapra, azaz 1881. évi január hó 2-ára tűzött ki. Ezzel a közgyűlés tárgyai kimerítve lévén d. u. fél 5 órakor berekesztetett.

Levelezés.

Bártfa, 1880. decz. 26-án.

A sajtó hivatása lévén a közvélemény előkészítése a helyes elvek elfogadására és a helytelen eszmék leküzdésére, mellőzésére, levelezői tisztségben állónak tartjuk Toszt Károly urnak az E. L. 51. számában közölt tudósításunkra adott megjegyzéseit helyre igazítani.

Egy levelezőnek feladata a napi események regisztrálása lévén, helytelen követelésnek kell tartani azt: hogy nyilatkozó ur szerint a levelező, közleményeinek közzétételére az illetőtől előbb engedelmet kikérni legyen könytelen.

Szívesen elismerjük, hogy a levelezőnek sem szabad a család magánéletében történeteket nyilvánosságra hozni; de ki merjük mondani, hogy nem tartozhatik a magánélet titokszerű eseményei közé az, ha társas körben, bár poharazás közben is megbeszéltek oly ügy, mely minden honpolgár jogainak gyöngyét képezi; értjük a képviselőválasztás ügyét. Közel az idő, melyben a követválasztásokról komolyan kellend szólnunk; ily megbeszélésnek tartottuk azon felszólalást, melynek megtörténtét neheztelt cikkünkben közöltük, s melynek valóban megtörténtét neheztelő Toszt Károly ur beismerte. Közleményünk egyszerű megemlítése volt a megtörtént dolognak, melynek a német nyelv helyes értelmezése mellett nem lehetett oly értelmet tulajdonítani, mintha a képviselő jelöltekül éltetett egyének magok kívántak volna megnevezetenni; valódi értelme a neheztelt szavaknak csak az volt, hogy nevezettek nem tiltakozván személylük kitüntetésé ellen, a jelöltséget elfogadni látszottak.

Helyre kellett tehát igazítanunk ezen tévedést, a melylyel befejezzük felvilágosításunkat a nélkül, hogy Toszt Károly ur személyeskedő megjegyzéseit válasza érdemesiténők.

Kis-Szeben, 1880. decz. 28.

F. hó 27-én, mint azt már becses lapjának utolsó számában is jeleztük, tartott meg a létesítendő kisdudóvoda javára rendezett műkedvelői színi előadás, mely ugy szellemi, mint anyagi eredményét illetőleg teljesen sikerültnek mondható, s mi csak egy kedves kötelességet teljesítünk, ha

köszönetet mondunk első sorban azoknak, kik az előadásban tényleg közreműködtek, annak szellemi sikerét biztosították, másodrendben pedig azoknak, kik becses megjelenésükkel az anyagi eredményt tették kedvezővé. Az első közül különösen kiemeljük Wittenberger E. kisasszonyt, ki mint Óváryné leánya kecses s naiv fellépésével az egész közönség figyelmét lekötve, jól telfogott szerepét kifogástalanul játszotta, hasonlóan Roskoványi A. kisasszonyt, ki mint gyermeke javát szívében hordozó anya utánzásra méltóan játszott, nemkülönben Gállé H. kisasszonyt, ki mint pontos szobaleánya urnője parancsait mindenképpen teljesíté; különösen kiemeljük továbbá: Grynaeusz Géza urat, ki az öreg Óváry szerepét teljes valójában felfogván, azt igazi magyar zamatos modorban játszotta mindvégig. Ringer Ferencz, Roskoványi Lajos és Wittenberger Arthur urak játéka is dicséretet érdemel. A tiszta jövedelmet számokban később közlendjük. Előadás után a fiatalabb közönség jó zene mellett reggeli 4 óráig áldozott Terpsychore istennőnek.

Különfélék.

Kérelem a helyben létező valamennyi hivatalokhoz. Lapunk és a t. olvasóközönség érdekében tiszteletteljesen kérjük a főt. és mélt. püspöki, főt. s nagyságos apáti, a nagytiszt. főesperesi és lelkési hivatalokat, a tettes megyei, közigazgatási-, törvényszéki-, katonai- (közös és honvéd), városi-, vasuti-, távirtdai-, postai-, adóhivatali tisztikart, nemkülönben a bank-, gőzmalom-, takarékpénztár-, lövölde-, korcsolyázó- és kereskedelmi egyeslet t. tisztikarát, a tettes kollegiumi, kath. gymnasiumi, kaszinói (mind a 3) igazgatóságokat, az iskolaszéket és a történelmi és egyéb bizottságokat, s az ipartársulatok t. elnökeit stb. méltóztatassanak, ha valami a közönséget érdeklő nevezetesebb közleni valójok van, lapunkat azzal megbízni és így a t. olvasóközönség érdekeinek s az illető ügyek előnyének hála kötelező szolgálatot tenni.

B. U. E. K. E. négy betű repül ma világszerte a szélrózsa minden irányában, hogy üdvözlét vigyen a szülőnek a gyermektől, a barátoknak a barától, az ismerősnek az ismerőtől, fel a nagytól le a kicsinyig, a gazdagtól a szegényig; a palotából — a kunyhóba s a vert faluháztól — a díszpületekig. És van valami megható a gondolatban, hogy e napon siet kicsinye-nagyja legálább e négy szóval egymásnak bizonyítani: „Rólad emlékezem!“ E kegyeletes szokásnak, de szívünk óhajainak is teszünk mi is eleget, midőn kívánjuk, hogy adjon az Isten k. olvasóinknak boldog újévet!

Karácsony első ünnepén hirdettetett először Dr. Sélley Sándor jogtanár ur Semsey Mariska kisasszonnyal. Adja Isten, hogy e nap reakjok nézve oly édes emlékezetű legyen házasságilag, a milyen az összes keresztényiségre nézve vallásilag. E nap hozta meg az emberiségnek a boldogságot vallásilag, adja Isten, hogy nekik meg hozza családilag is! S hogy meg hozza: adjon Isten áldást és szerencsét az új párnak. Az esküvő mint halljuk január 8-kán lesz.

A decz. 26-kán beköszöntött István nap, sok igen tisztelt Istvánunkra nézve vált ünnepnappá, a tisztelők gratulációi által. A tisztelők egész Stephanosza (koszorúja) gyűlt egyik-másik Stephanos (István) köré. Ha már koszorú a nevök, legyen az örömek koszorúja életök is!

Ugyancsak decz. 26-kán, tehát másodünnepnapon, — a mint illik, — be öröm lakomázott a lámpa-gyújtogató is. És gondolta magában, ha már én eleget ittam, igyek eleget a lámpa is, s jól megtöltötte a fűteczai egyik, a kollegiumhoz közel eső lámpát. De a lámpa is úgy járt, mint ő, — alig hogy begyújtott — illuminált! A kigyuladt lámpát azonban a kigyuladt arcu lámpagyújtogató hamar lecsendesítette. Igaza volt, az ő illuminációja is — csak esendes volt. Hiába igyekeztek a körülállók nagy dolgot faragni e csekélységből, mert bármennyire kiabáltak is, az ő kedvökért nem lett: „Fackelzug.“

Az Eperjesen felállítandó feltörvényszék ügyében a megyei bizottság okt. 28-ki rendkívüli közgyűléséből tett felterjesztésre a belügyminiszter válaszolt. Ezen válasz, melyet jövő számunkban egész terjedelmében közlendünk, a megye közönségének az építkezési költségek fedezésére szolgáló pótdadó kivetése iránti határozatát elvben jóvá hagyja, de jelzi, hogy a megye kérelmének érdemleges eldöntése egyelőre még nem várható. A megye alispánja ezen leirat tárgyalása s a tendő lépések megbeszélése végett f. jan. hó 6-kára össze is hívta már azon választmányt, melyet a közgyűlés ezen ügy világlatban tartásával és javaslattétellel bízott meg.

Foly a népszámlálás erősen. Fogynak a számlálási lapok. S vidékünkön erősen fogyhatnak, mert már nekünk is magyar-orsz példány jutott. Egy ismerősünk azt mondja, hogy ő még így sem akarja a magyar-orsz barátságot, belőle bizony még a népszámlálás sem csinál ruszofil. Miért nem adnak, ha már a diplomatikus magyar nyelven kívül még más is reá kerül, legalább olyat, a melyen a mi sárosi tót nyelvünkön kérdik meg tőlünk, hogy hová való illetőségük vagyunk? Kérdezte ő. Kérdeztük mi is, — jó helyen. —

Mert kifogyott. No ha kifogyott, akkor ez ellen az argumentum is kifogyott. S mert míg a nyomtatottból van, nem kell nyomtatni, aláírta ő is. Így lesz a legkeményebb magyar emberből is ruszofil.

Decz. 24-kén d. u. 3 óra után temettetett el a két evangélikus lelkész és a nagy gyászoló közönség jelenlétében Mérey Aurélné szül. Lucskai Bónó Georgine. A gyászoló felek némi vigaszul szolgálhatott a nagy s őszinte részvét, mely az elhunytat sírjába kísérte. A haláláról kiadott halotti czédula a következőleg hangzik: Nagy-selmeci Mérey Aurél m. kir. törvényszéki bíró, ugy-saját, mint gyermekei László, Anna férjezett Bobrovniczky Kálmáné, ugyszintén vejük Bobrovniczky Kálmán és azoknak gyermekeik Béla és Anna, nemkülönben Lucskai Bónó György és végre Lucskai Bónó Antalné szül. Fejérváry Mária és annak leánya Zsófia nevében, bánatteljes szívvel jelenti szeretettel és felejtethetelen neje, illetőleg édes anyjok, nagyanyjok, napája, nővére, sógornője és néneje Mérey Aurélné, szül. Lucskai Bónó Georginének, élete 43-ik, boldog házassága 26-ik évében szívvelhűdés következtében, hosszas szenvedés után decz. hó 22-én történt gyászos elhunytát. Béke s áldás lengjen az őszintén megsiratott halott porai felett!

An unsere P. C. Leser!

An einem andern Orte geben wir das Programm dieses Blattes. Das neue Jahr und der Umstand, daß die Redaktion in meine Hände übergegangen ist — begründet hinlänglich die Nothwendigkeit der Bekanntmachung der vorgeschriebenen Ziele und der im Interesse derselben zu gebrauchenden Mittel, — so wie der Richtung und des Geistes, welche wir beim Streben nach diesen einnehmen und welche wir bewahren wollen.

Um Wiederholung zu vermeiden, berühren wir hier nur in Kürze, daß wir das Blatt in seinem bisherigen Zustande behalten, und nur insofern in unwesentlichen Sachen von dem bisherigen Plane abweichen wollen, inwiefern wir auf das unterhaltende Element in dem Maße, in welchem es dem belehrenden nicht Abbruch thut, größere Rücksicht zu nehmen und deswegen das Feuilleton im Blatte wo möglich zur stehenden Rubrik zu machen beabsichtigen.

Die vielfestigen schmeichelnden und begeisterten Verprechungen, die wir von vielen, wohlbekannt geistreichen, theilweise schon auch bisherigen, theilweise neuerlich gewonnenen Mitarbeitern erhalten haben, lassen uns aufs gewisse hoffen, daß wir unsern hochgeehrten Lesern kernige Artikel bieten werden können.

Unsererseits — gestehen wir offen ein, daß ein Provinzialblatt nur insofern als nothwendig anerkannt, inwiefern es den Localinteressen dient und geeignet ist mit seinen sonstigen Artikeln auch dem Urtheile der strengen Kritiker zu entsprechen.

So uns Gott hilft, wollen wir uns bemühen auch in belehrender auch in unterhaltender Beziehung immer etwas Lebenswerthes zu bieten, immer darnach trachtend, den Erfordernissen der Zeit und den Ansprüchen unserer hochgeehrten Leser etwas Entsprechendes in der ihnen beliebten Weise vorzuführen.

In der Hoffnung, daß uns das P. C. Lesepublicum sein Vertrauen auch fernerhin schenken wird, zeichne ich hochachtungsvoll

J. Hörk,

Redacteur der „Eperjesi Lapok“.

Eperies, 26. Dezember.

„Viribus unitis.“

Unsere Generation überzeugt, daß nur „Mit vereinten Kräften“ Großes sich erzielen läßt, nur in-niges, brüderliches Zusammenhalten die allgemeine Cultur befördern und Wohlstand zu sichern vermag, hat auch durch Gründung löbl. Institutionen, sowohl auf geistigem als materiellem Gebiete in den letzten Jahren viel Schönes und Nützliches zu Tage gefördert.

Wer vermag all die humanen Stiftungen und Wohltätigkeitsvereine aufzuzählen, die so zahlreich in unserm Vaterlande anzutreffen sind, deren Zweck unter den verschiedensten Namen nur der eine ist: Der Noth zu steuern, dem Glend wo und unter welcher Gestalt es sich zeigt, Hilfe und Linderung zu bringen.

Ja wir können mit einem gewissen Stolz sagen, daß dieser Wohltätigkeitsstimm, diese Bereitwilligkeit allen Hilfslosen beizustehen, jedem Unglücklichen hilfreiche Hand zu bieten, zu jenen Tugenden gehören, die in Saft und Blut des ungarischen Volkslebens über-gangen; die Humanität ist sozusagen eine wahre Nationaltugend Ungarns geworden.

Um aber dem verarmten Menschenbruder, der unter der Last seines schweren Geschicks seufzt, die Last seines Lebens erleichtern, und allen humanitären, menschenfreundlichen Anforderungen Rechnung tragen zu können, ist unstreitig in erster Reihe ein Aufblühen und Gedeihen unseres Handel- und Kaufmannstandes erforderlich, welches unserer Ansicht nach nur durch innige Vereinigung unserer Geschäftswelt am sichersten zu erreichen möglich ist.

Wir begrüßen daher mit Freuden den jüngstens in Budapest unter dem Protectorate des Herrn Moriz Wahrmann Kantagsdeputirten, ins Leben getretenen „Verein ungarischer Kaufleute“, dem bis heute schon die angefehensten, renommirtesten Geschäftsleute unseres Vaterlandes als Mitglieder beigetreten, und dessen

Haupttendenzen: Humanität, Bildung, Geselligkeit, Mag-narisation und Beförderung des Handels, sowie das Zustandebringen eines Pensionsfonds für Handelsbe-flüssene, sind.

In diesem Vereine werden alle der Handels-kammer angehörende Mitglieder aufgenommen, und genießt ein jedes Mitglied bei gleichen Pflichten dieselben Rechte, welche erstere im ganzen in 2 fl. Einschreibeg-gebühr und 12 fl. Jahrestare bestehen.

Und indem wir unsern w. Mitbürgern die Con-stituirung dieses gemeinnützigen Unternehmens zur all-gemeinen Kenntniß bringen, constatiren wir gleichzeitig mit Vergnügen den Beitritt der hervorragendsten Kauf-leute unserer Stadt zu demselben.

Nebenächlich sei noch erwähnt, daß unser Land-mann, Herr Adolf Bottenstein, der hier geboren und allenthalben von sehr vortheilhafter Seite bekannt ist, zum Schriftführer dieses nützlichen Vereines erwählt worden.

Vermischtes.

Vom Eislauf. Das fortanhaltende Thauwetter, mitunter von Regen begleitet, hatte unsere Einwohner des Eislauf-Vergnügens beraubt. Schon glaubten Letz-tere, auch auf diese angenehme, dem Körper sehr zu-träglichere Zerstreung, im heurigen Winter verzichten zu müssen. Demzufolge hatte selbstverständlich der in jün-gsten Tagen eingetretene Frost unsere Mitbürger um so angenehmer überrascht und verliehen dieselben ihrer Freude dadurch Ausdruck, daß sie die spiegelglatte Eis-bahn durch massenhaften Zuspruch lebhaft begrüßten.

Adoption. Seine k. und k. apostolische Majestät gestattete mit dem am 15. I. M. in Gödöllő erlassenen allerhöchsten Beschlusse, daß der Specierer Advocat und adelige Grundbesitzer Ferdinand Podhorányi de Pod-horna den Eleven der Militär-Academie Arvéd Soó-váry nebst Transmiffion des Adels, des Namens und des Wappens adoptiren dürfe.

Gelungener Probeball. Der am 26. d. im „Schwarzen Adler“ stattgefundenen Probeball, hat seinen Erwartungen vollkommen entsprochen. Es hatte sich bei demselben ein intelligentes Publicum eingefun-den, das sich auch vorzüglich amüfirte. Die Schüler leisteten ihr Möglichstes, und waren die anwesenden Eltern mit dem Erfolge höchst zufrieden.

Ein interessanter Schluß. Während die Buda-pester Fruchtbörse sich bloß auf Schlüsse der 80-er Ernte beschränkt, geht Eperies noch weiter, indem da-selbst schon Geschäftsschlüsse pr. 81 abgemacht werden. So kaufte Herr E. aus Eperies mit einem Angelde von nur 50 fl. von Herrn B. Produzenten aus K. 100 Mgt. Korn der 81-er Fächlung, zu 7 fl. 75 kr. welche Letzterer von August bis September kommenden Jahres zu liefern hat.

Wölfe im Dorfe. In das Dorf Kerestvé (eine Meile von hier) drangen dieser Tage zur zeitlichen Abends-tunde noch, mehrere Wölfe, und trugen ein Pferd und einige Schafe davon. Dieselben würden jedenfalls großen Schaden angerichtet haben, wenn nicht einige Bauern, die eben aus dem Wirthshause gekommen, diese in die Flucht gejagt hätten; allein die Beute abzunehmen ist ihnen trotz aller Anstrengung nicht ge-lungen. Es ist das zu solch gelinder Winterzeit ein höchst auffallendes Ereigniß.

Einbruch. In Vechy-Ujfalva verübten bis nun noch nicht eruirte Diebe, am 26. d. einen frechen Diebstahl. Letztere drangen in das Haus des Kauf-manns A. Klein, indem sie zuerst das am Fenster au-gebrachte Gitter wegrißen, und entwendeten Gold, Sil-ber und Pretiosen sammt mehreren Werthgegenständen.

Zur Beachtung für Feuerwehren. Mit einem neuen Schutanzug für Feuerwehrlente sind in vergan-gener Woche in Berlin mehrfach Proben vorgenom-men worden. Derselbe besteht aus einem dicken Wol-lenstoff, welcher innen mit Wachs getränkt ist und äußerlich eine dicke, innen vermischte Lage von Ocker und Schwefel trägt. Der den Kopf schützende Metall-helm hat einen vorspringenden, mit dickem Glase ver-schlossenen Theil, von dem ein ruffelartiger Schlauch herabhängt, der mit angefeuchteten Schwammstückchen gefüllt ist. Die Luft tritt durch eine durchlöcher-te Bodenplatte des Rüssels ein und wird beim Durch-gang durch die Schwammstückchen abgekühlt und vom Rauche befreit. Eine spiralförmige Drahtlage gibt dem Luftschlauch die nöthige Stärke. Die Hitze des Feuers entwickelt die Feuchtigkeit aus der Wolle und der inneren Wachs-lage, wodurch dem Körper Kühlung und geschmeidige Bewegung gesichert werden. Die äußere Lage ist wasserdicht und unverbrennlich und zieht im Feuer Blasen, ohne jedoch die mittlere Lage irgendwie dem Feuer auszuliegen. Nach jedesmaliger Benutzung wird die äußere Lage durch Auftragen mit einem dicken Pinjel erneuert. Der Feuerwehrlente kann mit einem solchen Anzuge mitten in das Feuer eindringen, ohne von der Hitze oder dem Rauche zu leiden. Die gemachten Versuche haben sehr günstige Resultate ergeben.

Vom Büchertische. Laut dem Handelsgeetze vom Jahre 1875 XXXVII. §. 25, sind alle Kaufleute sta-biler Geschäfte verpflichtet ordentliche Geschäftsbücher führen; es ist also die gründliche Kenntniß des gehörigen Buch- und Rechnungsführens im Allgemeinen nöthig. Es sind auch sehr viele Bücher vorhanden, die dem Kaufmann als Richtschnur zur ordentlichen Buchfüh-rung dienen sollen; und doch ist die Klage allgemein: es sei kein Buch vorhanden, woraus die Buchführung gründlich zu erlernen wäre. Diese Klage aber findet ihre Begründung darin, daß es sehr Viele gibt, die sich abmühen die Buchführung aus Lehrbüchern zu erler-

V. E.
H
A
Szerk
az Eper
Ide intez
valamint
M
Sz
egyenlő
gának
plebs c
jon sik
Sz
mezejé
véből s
vonagló
trombit
Ó
s ann
honáer
Si
gató
a felhá
gyelet
néha e
mely
porhív
Pe
ság zav
fel mun
levelév
Pe
fenn k
misera
is fia v
De
kedém
padára
ságra.
No
hisz g
csakis
lunk, s
beszélge
Va
No
kérdezn
urat, k
fejét.
lunk az
a felsős
A
rint ne
felpanga
lejár, az
Ho
fizetünk,
azt, hog
rekségé
fizet“.
No
hetni“
fogunk
és mi
Van o
dott me
Bi
egy ki
mi has
El
„Atdál
A
ták. M
hát be
adtuk
Az adó